

OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	
09 / 1921 - 62	
DATO 10 MAI 2010	
AN	EKSP.

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 Oslo

Deres ref:
09/01921-49

Vår ref:
EK

Arkiv:

Dato:
10. mai 2010

Høringsuttalelse – forslag om blokker til utlysning i 21. konsesjonsrunde

Oljeindustriens Landsforening (OLF) viser til brev datert 16.3.2010 fra Olje- og energidepartementet, der det bes om kommentarer til forslaget om blokker for utlysning i 21. konsesjonsrunde.

OLF mener at det er tidskrittisk å gjøre mer areal tilgjengelig for utforskning. De 100 blokkene som er foreslått utlyst i 21. konsesjonsrunde er for lite, og flere av de 307 blokkene som industrien nominerte burde være inkludert i forslaget. OLF mener at som et minimum bør de 138 blokkene som ble nominert av to eller flere selskap være inkludert i konsesjonsrunden. Det bør også være rom for å inkludere flere av blokkene som er nominert av ett selskap, spesielt der det vil føre til en bedre dekning av en bestemt letemodell.

Det er en rekke argumenter som taler for en mer omfattende 21. konsesjonsrunde:

- Tilgang til nye, prospektive leteområder er det viktigste virkemidlet for å motvirke den fallende oljeproduksjonen, den snart fallende gassproduksjonen og det tilhørende fallet i inntekter.
- Den positive utviklingen når det gjelder antallet aktører, og det økte handlingsrommet det har ført med seg på norsk sokkel, må videreføres ved å gjøre tilgjengelig langt flere blokker enn det som er foreslått.
- Økt tilgang på leteareal vil bidra til å dempe den forestående reduksjonen i antall feltutbygginger som vil få store virkninger for leverandørindustrien og ringvirkninger i mange lokalsamfunn.
- Petroleumsnæringens bidrag til norsk økonomi er betydelig, men vil falle ettersom produksjonen går ned. Denne utviklingen kan påvirkes ved at arealer med potensial for nye, store funn gjøres tilgjengelig.
- Verden trenger energi i form av olje og gass i lang tid framover, selv i de mest optimistiske framskrivningene av bruk av energi fra alternative kilder. Norsk olje- og gassproduksjon har de laveste utslipp av klimagasser per produsert enhet i verden.
- Industrien er i stand til, og beredt til, å operere på miljømessig krevende steder med de miljøkravene myndighetene stiller.

- Oljeindustrien og fiskerinæringen kan leve godt side om side. En rekke tiltak er implementert de siste årene for å legge til rette for en slik samordning.

Motvirke produksjonsfallet

Oljeproduksjonen i år ligger an til å bli mindre enn 60 % av hva den var i toppåret 2000. Ettersom oljeproduksjonen er raskt fallende på flere av de større feltene, vil den i 2020, som nok er det tidligste tidspunktet for produksjon fra blokker som lyses ut i 21. konsesjonsrunde, være betydelig lavere. I følge prognoser fra analysefirmaet Econ Pöyry¹ kan den rundt 2020 være falt til under 30 % av produksjonen i 2000. Gassproduksjonen ligger an til å øke de nærmeste årene, men vil så flate ut noen år før den avtar. Den samlede produksjonen fra norsk sokkel vil i henhold til ODs prognoser² i 2020 ligge 11 % under toppåret 2004, men i følge Econ Pöyrys analyse vil den ligge nær 20 % under.

Industrien og myndighetene må arbeide for å motvirke den fallende oljeproduksjonen og den snart fallende gassproduksjonen. Ny leteaktivitet gjennom tilgang til nye, prospektive leteområder er det viktigste virkemidlet for å kunne oppnå dette. Ved en tildeling av flere blokker innen et område vil industrien kunne utføre en tidseffektiv utforskning av området og de aktuelle letemodellene. Ved en tildeling av blokker i mindre utforskede områder vil nye letemodeller kunne utvikles.

Mangelen på større funn de siste årene er en stor utfordring. Det siste betydelige funnet på norsk sokkel er Ormen Lange i 1997. Siden er det gjort ett mellomstort oljefunn, Goliat, som nå er under utbygging, samt noen gassfunn med uklart reservepotensial. I tillegg er det en del mindre funn. Dette er langt fra tilstrekkelig til å erstatte det som produseres og det leder til kraftig reduksjon i den framtidige utbyggingsaktiviteten for industrien. Behovet for flere utlyste blokker er også aktualisert siden sokkelen utenfor Lofoten og Vesterålen fortsatt ikke er åpen for leting og fordi det er stadig mer utfordrende å gjøre nye kommersielle funn i de gjenværende åpne områdene, som allerede har vært gjennom mange konsesjonsrunder.

At det store flertallet av de blokkene som ble nominert for 21. konsesjonsrunde er i områder nord for 62. breddegrad skyldes at selskapene fortsatt har tro på prospektiviteten på deler av sokkelen utenfor Nord-Norge, særlig når det gjelder muligheten til å gjøre større funn. Samtidig viser det at selskapene har et sterkt økende behov for mer leteareal.

Antallet blokker som er foreslått lyst ut i Norskehavet er skuffende lavt i forhold til nomineringen. Mindre enn en tredel av de foreslåtte blokkene er tatt med. Både i de sentrale delene av Vøringbassenget og i Mørebasenget har OD valgt å se bort fra den store interessen selskapene viser for å lete. Det er for eksempel overraskende at myndighetene velger å ikke utlyse blokker i området øst for Gro-funnet, som jo ble nominert av flere selskaper. I Mørebasenget er det uteløst en rekke nominerte blokker til tross for at det så langt er lite utforskning av dette området.

OLF registrerer at antallet blokker som er foreslått lyst ut i Barentshavet er noe større enn det antallet som ble lyst ut i den forrige runden. Dette er en positiv utvikling, men OLF mener at det burde være rom for ytterligere utlysninger i denne regionen. Interessen for utforskning av Barentshavet er stor, noe nomineringene i denne og tidligere runder viser. Utbyggingen av Goliat, sammen med utbyggingen og driften av Snøhvit og Melkøya-anlegget viser at

¹ Econ Pöyry: The Day After Tomorrow, Norwegian Continental Shelf Quarterly, Vol. 6, No. 3, October 2009

² Oljedirektoratet: Petroleumsressursene på norsk kontinentalsokkel 2009.

Barentshavet er på vei til å bli en viktig petroleumsregion. Det gjøres nye interessante funn, for eksempel 7222/11-1 (Caurus) i 2008, og den geologiske forståelsen av til dels lite utforskede områder er stadig økende.

Erfaringen fra Norge og andre land tilsier at det først og fremst er ved tildeling av nytt areal at det gjøres store funn. Når vi vet at det i et nytt område gjerne tar 12-15 år fra tildeling til et nytt felt er i produksjon, er det derfor svært tidskritisk at *for å dempe produksjonsfallet må næringen få tilgang til nye, attraktive områder nå.*

Aktørbildet

I den siste petroleumsmeldingen (St.meld. nr. 38 (2003-2004)) framhever myndighetene at nye, mindre aktører vil være et viktig supplement til aktørbildet, og at norsk sokkel skal markedsføres nettopp overfor slike selskap, for å øke verdiskapningen. OLF mener at denne politikken har gitt gode resultater i form av at det nå er betydelig flere selskap som nominerer areal og deltar i utforskningen, både i TFO-rundene og i de nummererte rundene. Dersom Norge skal høste fruktene av denne utviklingen er det avgjørende at det er tilstrekkelig areal for disse selskapene å utforske. Samtidig må det være en så stor variasjon i arealene at fordelene ved det store mangfoldet av selskaper blir utnyttet, når det gjelder geologisk forståelse og når det gjelder teknologiske utfordringer.

At behovet for nye blokker er større enn tidligere illustreres godt ved at mer enn 40 selskaper nominerte blokker i 20. og 21. konsesjonsrunde, mot kun 24 selskaper i 19. konsesjonsrunde. På den bakgrunnen mener OLF at *for å opprettholde den positive utviklingen når det gjelder aktørbildet, må antallet blokker som skal lyses ut i 21. konsesjonsrunde økes betydelig utover de 100 som er foreslått.*

Ringvirkninger

Dersom aktivitetsprognosene som gis ut av OD og andre slår til, vil antallet store og mellomstore feltutbygginger på norsk sokkel komme til å gå drastisk ned i årene som kommer. Dette får store virkninger for leverandørindustrien og derved for ringvirkningene i mange lokalsamfunn. Det er en rekke steder i Norge hvor verft eller annen leverandørindustri er hjørnesteinsbedrifter. Fallet i investeringene vil derfor på sikt kunne bli dramatisk for mange. *Nye lønnsomme funn, gjennom økt tilgang på leteareal, vil være det beste bidraget til å dempe investeringsfallet og gjøre industrien og lokalsamfunn bedre i stand til å håndtere de omstillingene som vil komme.*

Norsk økonomi

Petroleumsnæringens bidrag til norsk økonomi er betydelig. Den står for en firedel av BNP, en tredel av statens inntekter og halvdelen av den samlede eksporten. Etersom produksjonen går ned vil disse andelene reduseres. Petroleumsvirksomheten har etter 40 års virke på norsk sokkel vokst til å bli en av de viktigste sektorene også for sysselsetting. I dag sysselsetter næringen direkte mellom 130-150 000 personer, mens ytterligere 100 000 arbeidsplasser er delvis avhengige av petroleumsvirksomheten. Leverandørindustrien tilknyttet oljevirksomheten eksporterte i 2008 varer og tjenester for nær 100 milliarder kroner. Dette gjør den til Norges nest største eksportnæring, etter oljeindustrien, og viser at den er konkurransedyktig også i de globale markedene. *Skal Norge kunne opprettholde og videreutvikle den betydningen disse næringene har i norsk økonomi og sysselsetting, må arealer med potensial for nye, store funn gjøres tilgjengelig.*

Klimautfordringen

Verden trenger energi i form av olje og gass i lang tid framover, selv i de mest optimistiske framskrivningene av de globale klimagassutslippene. Norsk olje- og gassproduksjon har de laveste utslipp av klimagasser per produsert enhet i verden. Å satse videre på å utvikle den norske olje- og gassproduksjonen er derfor et godt argument også for å møte klimautfordringen.

Offshoresektoren kjøper, som eneste sektor i Norge, kvoter for alle sine CO₂-utslipp, og betaler i tillegg en CO₂-avgift.

Norsk gass er et viktig element i Europas omstilling til mindre forurensende energiproduksjon fordi gass erstatter kull som gir betydelig høyere CO₂-utslipp per energimengde. *Fortsatt satsing på norsk olje- og gassproduksjon er derfor et positivt bidrag i den globale klimaløsningen.*

Miljøutfordringen

Industrien er i stand til, og beredt til, å operere på miljømessig krevende steder i henhold til høye miljøstandarder. Når dette brevet sendes pågår det et ukontrollert utslipp av olje fra en brønn i Mexicogolfen. På norsk sokkel kan vi vise til en god historie når det gjelder større hendelser, takket være myndighetenes strenge krav og næringens kontinuerlige fokus på sikker drift. Lærdommen som etter hvert kan høstes fra ulykken i Mexicogolfen vil bli brukt i arbeidet for ytterligere å redusere muligheten for at slike hendelser skal skje, også på norsk sokkel.

Oljeselskaperens miljøhensyn i krevende områder kan blant annet dokumenteres gjennom den grundige miljøovervåkingen som har vært gjennomført i flere tiår. I samarbeid med myndighetene har industrien utviklet et omfattende overvåkingssystem av både vannsøylen og bunnforhold hvor gjennomføring, resultater og tolkninger blir kvalitetskontrollert av en ekspertgruppe nedsatt av Klif. Denne overvåkingen og rapporteringen viser at utslipp fra offshorevirksomheten, fra tilknyttet transport eller fra tilhørende landanlegg i de 40 årene det har vært drevet petroleumsvirksomhet i norske farvann, ikke har medført målbare skader på miljøet. Kravet om nullutslipp ved normal drift er nådd, noe som betyr at driftsutslipp heller ikke utgjør reell risiko for miljøet.

Petroleumsindustrien bidrar med betydelige forskningsmidler, for eksempel gjennom programmene PROOF, etterfulgt av PROOFNY, som skal undersøke eventuelle langtidsvirkninger av virksomheten. Overvåkingssystemet SEAPOP for sjøfugl ble igangsatt av petroleumsindustrien og støttes fortsatt med betydelige midler. I tillegg kan det nevnes at industrien har bidratt til en omfattende program for måling av havstrømmene utenfor Lofoten og Vesterålen, som bidrag til MAREANO-programmet.

Et eksempel på oljenæringens tiltak for å hindre miljøskade er at havbunnen før boring eller annen aktivitet undersøkes grundig, blant annet med miniubåter. Dersom det oppdages koraller eller annen sårbar bunnfauna blir det igangsatt tiltak for å hindre merkbare effekter. Korallrev har aldri blitt ødelagt som følge av petroleumsindustriens aktiviteter. Dette er også bekreftet gjennom miljøovervåkingen.

Industrien har på mange steder i en årrekke arbeidet innenfor tidsmessige begrensninger i leteboring og andre aktiviteter for å redusere mulighetene for miljøpåvirkning ytterligere.

Alle disse elementene viser at *petroleumsindustrien er i stand til å operere på miljømessig krevende steder med de miljøkravene myndighetene stiller.*

Oljeindustri og fiskerinæring

All tilgjengelig forskning på seismikkinnsamlingens effekt på fisk og fiskeriene viser at seismikken ikke skader fisk. Skremmeeffekter og arealbruk medfører kun minimale arealutfordringer dersom de to næringene samordner sine aktiviteter på en god måte. Petroleumsindustrien og myndighetene har igangsatt en rekke tiltak de siste årene som blant annet vil bedre kommunikasjonen i forkant av undersøkelsene og redusere arealutfordringene.

Oljeindustrien opererer mange steder innenfor tidsmessige begrensninger i seismikkinnsamling og leteboring, blant annet for å minimalisere ulempene for fiskeriene og for å unngå områder med gyting og larvedrift. *Oljeindustrien og fiskerinæringen kan leve godt side om side.*

Øvrige kommentarer

OLF mener at myndighetene besitter de virkemidlene som skal til for å utøve en bærekraftig forvaltning av norsk kontinentalsokkel. Utredningene som ligger til grunn for forvaltningsplanen for Norskehavet og for oppdateringen av forvaltningsplanen for Barentshavet og Lofoten viser at oljevirkksomheten på en god måte kan eksistere sammen med andre næringer, uten at det går ut over miljøet, med betydelige bidrag til norsk økonomi og at det samtidig skapes lokale ringvirkninger.

OLF ser fram til utlysningen av 21. konsesjonsrunde som vi forventer vil følge den oppsatte tidsplanen.

Med vennlig hilsen
OLF Oljeindustriens Landsforening

Gro Brækken
Administrerende direktør